

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address
all undelivered issues
of the **Morning Star** to:-
The Manager,
"Morning Star",
Vaddukodai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. QB/59/300/26/82

Established: 1841: A Christian Weekly : Published Every Friday

Vol. 144 JAFFNA, FRIDAY, 8th JUNE, 1984 No. 23

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Subscription

Inland: Rs. 50/- per year.

FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:

The Manager,
"Morning Star", Vaddukodai.

ADVERTISEMENT

There are vacancies in the Unified Medical Service for Trainees in Dispensary. Applicants should have passed the G. C. E. (O.L.) with credits in three Science subjects and be below 25 years of age. Preference for G. C. E. (A. L.) candidates.

Apply to the Actg. Medical Superintendent, Green Memorial Hospital, Manipay on or before 22-6-84.

Post of Montessori Trained Teacher for the J. D. C. S. I. Chavakachcheri Church Nursary School

Applications are invited for the above post from Montessori Trained Teachers:

Qualifications:

1. Montessori Training.
2. G. C. E. (O/L) six subjects including Tamil language and Maths.
3. Credit Pass in English Language in G. C. E. (O/L).

Preference will be given to Christians and those who know music, singing and dancing.

Salary negotiable.

Please apply to Rev. S. C. Arnold, Parsonage, Chavakachcheri, by registered post on or before 14th July 1984.

Wanted Teachers

Wanted Montessori or similar qualified teachers in Day Care Centers in the Kilinochchi Vavuniya Areas. Salary will be according to qualifications.

Please apply with proofs of qualifications etc. to:

Rev. A. Jayakumaran,
Secretary, Childrens Home Board
Diocesan Office,
Vaddukodai.

before the 16th June 1984.

JAFFNA, COLLEGE, VADDUKODDAI ENGLISH MEDIUM CLASSES

Students desiring to prepare for the Advanced Level examinations of the University of London and the A.E.B. (Associated Examining Board, Hampshire, UK), and the Ordinary Level examination of A.E.B. may enroll immediately. Classes have begun. Reservations may be made for students who want to be admitted after the local Advance Level examination.

A. Kadirgamar,
Principal
Jaffna College,
Vaddukodai.

The Assurance of Pentecost

by
Christo T. Roberts

In the Christian Calendar there are three great festivals: three occasions when we are invited to celebrate the great events of our Salvation. They are Christmas, Easter and Pentecost. At Christmas we celebrate the birth of our Saviour, at Easter we celebrate Christ's victory over death culminating in his resurrection at Pentecost we commemorate the advent of the Holy Spirit and the birth of the Church. We know well that the first two festivals are celebrated in the Christian Community with joy and enthusiasm and on these two occasions even the nominal Christians feel obligated to go to the church. But the festival of Pentecost is not celebrated with the same enthusiasm in our Churches.

Concerned Christians, therefore must take the festival of Pentecost seriously and use this opportunity to review our understanding of the Holy Spirit and to acknowledge this work in our lives. The word Pentecost derives from the Greek term *Pentecostes* which means the fiftieth day. Earlier this was referred as the Jewish feast of *weeks*, and it was named because it fell on the fiftieth day after the ceremony of the barley sheaf during the Passover observances. It marked the beginning of the offering of first fruits. The New Testament uses this term to refer to the established Jewish feast. But since the gift of the Holy Spirit to the church occurred on the day of Pentecost, Christians reinterpreted the meaning in terms of this event. On this day, after the resurrection and ascension of Christ the disciples gathered in a house in Jerusalem, and were visited with signs from heaven. The Holy Spirit descended upon them and new life, power and blessing were evident.

Is Pentecost a new gift? Jesus' promise to send a counselor after him to be with his disciples appears to imply that the Holy Spirit is a new gift. Passages in John 14, 15 and 16 employ the future tense and therefore suggest that Jesus was going to give to the Apostles and through them to His church something the world had known already and which they could not receive until the movement appointed by Almighty God so much so, that the Holy Spirit is here regarded as a completely new gift which came into the world at Pentecost and is the exclusive possession of the Christian Church.

But any one familiar with both the Old and New Testaments would immediately realize that the Spirit of God has

Impressions on Church Life in Japan by a Fellow Asian

By Rev. Andar Ismail

(Continued from our 25-5-84 issue)

Several churches in Japan are already doing this. A number of missionaries (doctors, nutritionists, pastors) from Japan have been sent to Nepal, India, Sarawak, Indonesia and so on. In fact, a while back a Japanese pastor helped in a church industrial mission in Egypt. Several times Japan has given her best sons to work in the ecumenical circles. Several institutes have conducted study tours to visit various church ministry projects in South East Asia. Also, several institutes have given opportunities to church workers from South and South East Asia to receive training in Japan. Each effort like that represents an important step in bringing the gap between the Japanese church and other churches in Asia. Unfortunately, all those efforts can be counted on the fingers of one hand. Actually there is great deal that could be done by the Japanese church for and with the other Asian churches.

Churches in South and South East Asia are placing great expectations on the Japanese churches. But it seems that most of the churches in Japan do not yet feel call to play a greater role in Asia. The thing that needs to be considered by the churches in Japan is, does the Japanese church feel itself to be

been an active agent from the time of creation. This spirit is first of all the creative power of God. God's word and His spirit made all things (Ps. 33:6). At the creation the spirit of God moved on the face of the waters and began to make order out of chaos. (Gen. 1:2) By the same spirit all living things have their life (Ps 104. 29-30). By the same spirit man receives his own distinctive life (Gen. 2:7). As we read on through the Old Testament we read of the many ways in which the mighty power of God was given to help man in times of need on danger. The spirit was bestowed upon men like Gideon, Jephthah, Samson, and Ezeiel. Similarly as the prophets looked forward to the great works of God

(Continued on page 4)

A Memorial Tribute

Mr. E. A. Arnold

We have received the following tribute of Mr. E. A. Arnold of Navaly from a subscriber.

Mr. Arasaratnam Arnold who died on 20-5-84 had his education at Manipay Hindu and Central Colleges. He moved to Colombo and joined first the firm of Thomson Tedy as an Assistant Broker in the textile trade. Later he joined F X Pereira as Chief Broker

He loved oriental music, horse racing and was an active member of the Turf Club. He loved entertaining his friends

merely a younger brother of the American church, or is it an older brother to the other Asian churches? Conclusion

Learning to know the churches in Japan was fascinating. Using the symbol of a bride—the Japanese church is a lovely bride in an enchanting kimono, but who appears in the midst of the guests very modestly, feeling a bit bashful, doubtful and not very sure of herself. Using the symbol of a servant—the Japanese church is a servant who works diligently and quietly. Using the symbol of the ten virgins waiting for the bridegroom, the Japanese church would be included among the five wise virgins, because it always thinks ahead and is cautious, before taking a step. Using the symbol of a prophet, the Japanese church is Jonah, going to the West when it should go to the South. Using the symbol of a pilgrim the Japanese church is a pilgrim who is wealthy both in suffering and in hope. Using the symbol of a brother, the Japanese church is a person who is highly esteemed by his brothers, but always underestimated by himself.

And finally, if there is one thing the Japanese church needs, it is the unceasing prayer support from each of us.

Church of Sri Lanka

Ordinations

Four Ordinations are scheduled to take place this month in the Colombo Diocese of the Church of Sri Lanka in three different Churches.

Two of the Ordinations have already taken place at Holy Trinity Church, Nuwara Eliya. Deacon D. R. Canagasabay has been ordained Priest on Sunday (3-6-84) and Mr. D. S. Crispus has been ordained Deacon in the same church at the same service. Rev. John Daniel preached the sermon.

Deacon Nirmal Mendis will be ordained priest on 13-6-84 at All Saints Church Galle. Rev. E. T. B Mendis will preach the sermon.

Deacon Norman Jayachandran will be ordained Priest at St. John the Baptist Church at Chundiculi on Saturday 16-6-84. Rev. (Dr.) Donald Kanagaratnam will preach the Sermon

and relations in his home in Colombo.

He was the son of the late Mr. and Mrs. Sathasivampillai Arnold of Navaly. He married Emily Pavalam, the daughter of the late Dr. G. W. Subramaniam and Mrs. Subramaniam also of Navaly. His only brother, the Rev. J. V. J. Arnold predeceased him in the prime of life. So did his son Dhar-marajah, DRO and his daughter Irene. His wife Pavalam predeceased him five years ago

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

கிறிஸ்தவ வார இதழ்.]

[வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது.

"நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிவாம்"

மலர் 144]

8-6-1984

[இதழ் 23

“கொடுங்கள் ....கொடுக்கப்படும்!”

கிறிஸ்தவ சமயம் கொடையின் அடிப்படையிலேயே கட்டப்பட்டது. நாம் கெட்டழிந்து போகாமல், என்றுமுள்ள மெய்வாழ்வுபெற, இறைவன் தமது ஒரே பேரூன மைந்தன் இயேசுபிரான் அன்பின் கொடையாக நமக்களித்தார். இயேசுபிரான் தம்மையே நமக்களித்த, நம்மைப் பாவத்திலிருந்து மீட்டெடுத்தார். நாம் பெற்ற நன்மைகள் அனைத்தும் அவராலேயே தரப்பட்டன.

இம்மாபெரும் நன்மைகளை அனுபவிக்கும் நாம், அவர் பணி இவ்வுலகெங்கும் நடைபெற, அவரின் நற்செய்தி எங்கும் பறைசாற்றப்பட எம்மையும் எமது கொடைகளையும் அவர் முன் படைக்கவேண்டும். அவரின் அன்புக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அவரின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றி, தியாகமனப்பான்மையுடன் எமது கொடைகளை படைக்கவேண்டும்.

இறைவன் நமக்களித்த அனைத்தையும் கண்காணிக்கும் பொறுப்பு நமக்குத் தரப்பட்டுள்ளது. அவர் சொத்தின் மேற்பார்வையாளர் நாம். அதன் கணக்கை அவரிடம் ஒப்புவிக்க வேண்டியது நம்கடன். கண்காணிப்பிற்கு வேண்டிய திறமையையும் ஆற்றலையும் அவரே தருவார்.

நன்றி நிறைந்த உள்ளத்துடன் இறைவன் நமக்களித்த கொடைகளை எண்ணும்போது, நன்றிதோய்ந்த நம்கொடைகளை அவருக்குப் படைக்காது நாமிருக்க முடியாது. நாம் பெற்ற அதிக நன்மைகளுக்கு அடையாளமாக, நமது வருமானத்தில் ஒரு கணிசமான பகுதியை இறைவனுக்குப் படைப்பதே நம் கடமை.

நமது கொடையின் அளவு, இறைவன் நமக்களித்த நன்மைகளின் அளவுக்குத் தக்கதாய் அமையவேண்டும். 'நீங்கள் எந்த அளவினால் அளக்கிறீர்களோ அந்த அளவினால் உங்களுக்கு அளக்கப்படும்,' உற்சாகத்துடன் கொடுக்கும் கொடையையிட்டு, இறைவன் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறார். மனமகிழ்ச்சியுடன் தத்தம் மனதில் கியமீதப்படியே கொடுக்க வேண்டுமென கிறிஸ்தவ சமயம் கூறுகிறது.

'கொடுங்கள் அப்பொழுது உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்' என்பது எம்பெருமானின் திருவாக்காகும். நமது வருமானத்தில் ஒரு கணிசமான பகுதியை இறைபணிக்காக கொடுக்கும்போது, அப்பகுதியை இறைவன் மகிழ்வுடன் ஏற்று நமது வருமானத்தின் எஞ்சிய பகுதியையும் ஆசீர்வதிப்பார். இதனால் நமது வருமானம் முழுவதும் பாவக்கறையகன்று சுத்திகரிக்கப்படுகிறது. தாய்மை அடைகிறது. எஞ்சிய பகுதியையும் இறைவன், நாம் விரும்பப்படி நாம் செலவழிக்க நம்மை வழிநடத்துவார்.

எனவே, 'வாங்குவதைப் பார்க்கிலும் கொடுப்பதே இன்பம்' என்பதை உணர்ந்து, நன்றி நிறைந்த உள்ளத்துடன், இறைவனின் திருப்பணி தொடர்ந்து நடைபெற, கட்டாயத்தினால் கொடாமல் முகமலர்ச்சியோடு உங்கள் மனத்தில் கியமீதத்த கொடையை ஒழுங்காகக் கொடுங்கள். கிறிஸ்தவகொடை கொடுப்பதில் ஒரு கட்டுப்பாடு இருப்பது அவசியம்.

"கடவுள் எல்லா நன்மைகளையும் உங்களிடம் பொங்கி வழியச் செய்ய வல்லவர். அவர் எந்தச் சூழ்நிலையிலும், எல்லாக் காலத்திலும் உங்களுக்குத் தேவையான அனைத்தையும் அருளுவார்"

ஆகவே,

இலவசமாய்ப் பெற்றீர்கள்

இலவசமாய்க் கொடுங்கள்.

கிறிஸ்தவ கலாசாரம்?

கலாநிதி க. கலாசாபதி

கிறிஸ்தவர்களின் கலாசாரத்தைப் பற்றி எழுத முற்படும் பொழுது எனது குறிப்புகள் இலங்கைவாழ் தமிழ்ப் பேசும் மக்களை மனங்கொண்டே எழுதப்படுகின்றன என்பதை முதலில் தெளிவுபடுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தென்னிந்திய, இலங்கைத் திருச்செங்குலங்கிடையே நெருங்கிய தொடர்புகள் இருப்பது உண்மையேயாயினும் நடைபெறும் மரணமையினரான இந்

முறையில் இலங்கைத் திறிஸ்தவர்களுக்கும் தமிழ்நாட்டுத் திறிஸ்தவர்களுக்கும் சிற்சில வேறுபாடுகள் இருப்பதாகவே எனக்குத் தோன்றுகிறது. (இரு பிரதேசங்களிலுமுள்ள மக்களிடையே கரணப்படும் சமுதாய அமைப்புகளிலே உள்ள வேறுபாடுகள் காரணமாக இவை எழுந்தன எனலாம்.) எனினும் அவற்றை விவரிப்பதில் இச்சிறு கட்டுரையின் நோக்கம்.

கலாசார அடிப்படையில் பெரும் மரணமையினரான இந்

துக்கினின்று கிறிபரணமையினரான கிறிஸ்தவர்கள் வேறுபடுகின்றனர் என்பதை எழுப்பப்படும் வினாவாகும். இரு நிலைகளிலிருந்து இதற்கு விடை கூறவேண்டும் என எண்ணுகிறேன். ஆனால் அதற்கு முன்னதாக, கலாசாரம் என்றால் என்ன என்னும் கேள்விக்கு மிகச் சுருக்கமாகவேனும் நாம் வரைவிலக்கணம் கூறுதல் இன்றியமையாதது.

கிறிஸ்தவ கலாசாரக் கூறுகள்

பொதுவாக, கலாசாரம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்திலே நிலவும் அடிப்படையான நம்பிக்கைகள், சிந்தனைகள், செயல்முறைகள், விழுமியங்கள் என்பனவற்றின் திரண்டவடிவம் என்று கூறுவர். உதாரணமாக, எவ் சிமேய் என்னும் அமெரிக்க சமூகவியலாளர் பின்வருமாறு கூறியிருக்கிறார்.

"ஒரு சமூகத்தின் உறுப்பினர்கள் என்ற வகையில் தனிப்பட்டவர்கள் கற்றுக்கொள்வதே கலாசாரம் ஆகும். அது ஒரு வாழ்க்கை முறை! சிந்தனை, செயல், உணர்வு முதலியன சம்பந்தமான வழக்கங்களை அது குறிக்கும்."

மேலேநாட்டு, பூர்வீக சமூகவியலாளர்களின் ப்பரும்பாலானோர் இத்தகைய கருத்துக்களையே கௌரவிக்கின்றனர். அடிப்படையில் கலாசாரம் என்பது உணர்வு சம்பந்தமானது என்றும் விழுமியங்கள் ஆதாரமாய்க் கொடுவது என்றும் இவர்கள் வாதிடுவர். இந்தக் கண்ணோட்டத்திலே நோக்கும் பொழுது, தமிழ்ச் சமூகத்திலே கிறிஸ்தவ கலாசாரக் கூறுகள் என்ற விதத்திற்குத் தக்கவை உண்டு என்றே கூறத்தோன்றும். உடங்கு, சம்பிரதாயம், செயல்முறைகள் இவற்றில் தனிப்பண்புகள் கிறிஸ்தவர்களுக்கு இருப்பதை அவதானிக்கலாம். உதாரணமாக திருமணத்ததை எடுத்து நோக்கினால், இந்துக்களுக்கு கிறிஸ்தவர்களுக்கும் பல வேறுபாடுகள் இருப்பது வெளிப்படல். மண மக்களின் ஆடை, ஆலங்காரம் அவர்களுடைய அலங்காரம் அறிவிக்கும் முறை, எல்லோரும் சேர்ந்து செபம்பண்ணும் முறை, விருந்துப் பசாரம் முதலியனவும் விவரமாக நடைபெறும் தேவாலய சம்பிரதாயங்களும். இந்துக்களின் நடைமுறைகளிலிருந்து பெரிதும் வேறுபட்டவை. கிறிஸ்தவர்களுடைய இசையை எடுத்து நோக்கினால், சில பனவேறுபாடுகள் தோன்றுமாற போகா. கீதங்கள் பெரும்பாலும் ஐரோப்பிய மொழிகளினின்றும் பெயர்க்கப்பட்டனவாயும், மேலதேய மெட்டுகளுக்கு ஏற்ற தமிழ்ச்சொற்களாக அவைந்தனவாயும் காணப்படுகின்றன. ஆற்றைக் கேட்கும் கிறிஸ்தவர் ஆல்வரதாரகு ஒருவிதமான விதேகித்தனமையும், அந்நிதப் பண்பும் ஒளிப்பதல் வியப்பெதுவமில்லை. ஆயினும் கீர்த்தனைகளில் குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்குத் தமிழ்ப்பண்பு - மரபுவழி இசையுணர்வு - பெருந்துயிருத்தல் கவனிக்கத்தக்கதே. கரட்டாக, கி.உ தாமோதரம்பிள்ளை இயற்றிய

எருசலே நாயகர் தரிசனமடைந்தான் எப்போ காண்பேடு

என்று தொடங்கிச்செல்லும் தகையாசிரகக் கீர்த்தனையையும், தே. ஞானமணி இயற்றிய,

எல்லாம் இயேசுவே எனக்கெல் இயேசுவே [லாம்

என்று தொடங்கும் கங்கராபரணக் கீர்த்தனையும் எந்தத் தமிழிசை ஆர்வலரும் எதவிததையுமின்றிச் சுவைக்கலாம். அனைத்துப் போலவே அனைமக்கள் காலத்திலும்

கிறிஸ்தவ ஆராதனைகளில் இடம்பெறத் தொடங்கியுள்ள கூட்டுப் பிரார்த்தனை முறைக்காக இயற்புறப்பட்டுள்ள பாடல்களும் மரபுவழி இசையை அநுசரித்துச் செல்கின்றன. கீர்த்தனைகள் பாடுங்காவிடின், வயலின், மிருதங்கம் முதலிய இசைக்கருவிகள் பயன்படுத்தப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கதே

கிறிஸ்தவர்களின் வாழ்க்கைப் பாணி

ஆயினும் சமூகவியல் அடிப்படையிற் பார்க்குமிடத்து அன்றாட வாழ்க்கை முறையிலும், நடைமுறைப் பாவனையிலும் கலை இலக்கியத்திலும் கிறிஸ்தவருக்குத் தனிப்பட்ட சில பண்புகள் இருப்பதை ஒப்புக்கொள்வதில் தடையில்லை. சாதாரணமாக "வேதக்காரர்" என வழங்கும் கிறிஸ்தவர்கள் மேனாட்டார் வழிவரும் வாழ்க்கை முறைகளைப் பின்பற்றுவதற்குச் சவமக்கள் கருதுவர். சமயத்தில் தொடங்கி வாழ்க்கை முறையே மேலதேய நாசரீச நெறிப்படுத்து என்று கருதுவதற்கு இடமுண்டு. இவ்வ இன்னொரு வகையாகக் கூறுவதானால் இலங்கை வாழ் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்களின் கணிசமானோர், மரபுவழித் தொழில்களிலிருந்து விலகிப் போய், அரசாங்கத் தனியார் துறைகளில் உத்தியோகம் பார்த்துக் கொண்டுள்ளனர். அந்நிலராதனிக் காலத்திலிருந்து கிறிஸ்தவர்களுக்குச் சலுகைகளும் முன்னுரிமையும் வழங்கப்பட்டு வந்தமையாலும், சுமார் ஒன்றரை நூற்றாண்டுகளாகமாகத் "துரைத்தல்" உத்தியோகங்கள் வகித்து வந்தமையாலும், அவர்களின் பெரும்பான்மையோர் மத்தியதர வர்க்கத்தினராய் மாறிவிட்டனர். நசரநாகரீச சமுதாய வாழ்ந்து வருகின்றனர். இன்று ஆவ்வகை தமிழ் கிறிஸ்தவரிடையே உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்போர் இல்லை என்றே கூறிவிடலாம். எனினும் இதுபொருட்டில் தாந்து மத்தியதரக் கே சிறப்பாகப் போருந்தும், உத்தோவிக்க மக்களின் கணிசமானோர் உடலுழைப்பில் ஈடுபட்டிருப்போராவர். இவ்விதவியரசத்தின் விளைவுகளும் பல.

இரண்டாவது உலகப்போர் நடந்து முடிந்த காலம்வரை இலங்கைத் கிறிஸ்தவர்கள் பலர் தென்னாசிய நாடுகளுக்குச் சென்று அரசாங்கச் சேவையிலும் மெம்பெரிசனிலும் வேலை செய்தனர். அனைமக்கள் காலத்திலே ஆப்பிரிக்க நாடுகளிலும் ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் பல்வேறு தொழில்கள் செய்தல் ஜீவோபாயம் நடத்துகின்றனர். இதன் காரணமாக இவர்கள் குடும்பங்களைச் சேர்த்தவர்கள் அயலுலகத் தொடர்புடையோராயும் "நாசரீசம்" படைந்தோராயும் விளங்குகின்றனர். இவ்வாறு தலைமுறை தலைமுறையாக (மிஷனரீச கல்வி மூலம்) உயர்கல்விக்கும் உத்தியோக வசதிகளுக்கும் வாய்ப்புப் பெற்று வந்திருக்கும் இவர்கள், ஒப்பீட்டளவில் இந்துக்களிடம் உயர் நிலைகளைப் பெற்று இருத்தல் மறுக்கமுடியாத செய்தியாகும். இவை யாவற்றினதும் விளைவாக இலங்கைத் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்கள் மேலதேய நாசரீசத்தைப் பின்பற்றுவோராகக் காணப்படுகின்றனர். உதாரணமாக, கிறிஸ்தவக் குழந்தைகள் பியாடு இசை, பரமேநடனம் இவற்றைப் பயிற்சிபெறும் வழக்கையுள்ளது. ஆங்கிலத்தை விட்டேயே பயன்படுத்துவதும் வரவலாய்க் காணப்படுகிறது. பரதநாட்டியம், கர்நாடக சங்கீதம் மரபுவழி கலைகள் என்பனவற்றில் கிறிஸ்தவர்கள் அத் (தொடர்ச்சிய 3-ம் பக்கம் பார்க்க)

கிறிஸ்தவ.....

(2ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தனை ஆரவரம் ஈடுபாடும் கரட் (லேதிக்கை, [விதி விசேஷங்களையும் மனங்கொண்டே இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறேன்) குறிப்பாகத் தமிழ்ப் பாரம்பரியத்திலும் பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சியிலும் அவர்கள் நாட்டமுடையோராய் இருந்ததிலே; தேசிய இயக்கங்களிலும் முன்னிறுத்தத்தனர் என்று கூறவியலாது. மொத்தத்தில் அவர்கள் அறிந்தோ அறியாமலோ மேலை நாட்டுக் கலாசாரத்தில் ஒரு விதமான விவகாரம் கொண்டுள்ளனர் என்றே கூறத் தோன்றுகிறது. (நவீன இலக்கிய முயற்சிகளில் கிறிஸ்தவ எழுத்தாளர்கள் உற்சாகத்தடன் உழைத்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையே. ஆனால் அது தனியாக ஆராயப்பட வேண்டியது. இது ஒரு நிலையில் நின்று கிறிஸ்தவர்களின் கலாசாரம் குறித்துக் கூறக் கூடியது.

விக் முன்பு

இன்னொரு நிலையில் நின்று பார்ச்சைஸ் — சமூகவியல் தோக்கிலிருந்து அனுகூலம் பொருது — வர்க்க அடிப்படையே மிக முக்கியமானதாய்த் தோன்றுகிறது. கலாசாரமும் அடிப்படையிலே ஒரு வர்க்கப் பிரச்சினையேயாகும். அது மட்டுமன்று. கலாசாரம் பற்றிப் பொதுப் படைபாசப் பேசுவது பொருத்தமற்றதுமாகும். கலாசாரம், வர்க்கம், மக்கள், சமூகம் எக்பனவற்றின் தொடர்பிலேயே கலாசாரத்தை விவரித்தல் சாலும். இரத்த ஆய்வில் கலாசாரம் மனித வாழ்க்கையின் பெளதிக நிலைமையிலேயே நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. அந்த வகையில், தமிழ்ச் சமூகத்தின் இன்றைய அமைப்பிலே, பழைய இனமாவிய சமுதாயத்தின் மிச்ச சொச்சங்களும், முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின் விழுமியங்களும் ஆக்கம் செலுத்துகின்றன. மறுபுறம் விவசாய, தொழிலாளி மக்களது வாழ்க்கையும் கலாசார அபிவருஷங்களும் அமுக்கப்பட்டு நகர்ப்பகுதி மதிப்பற்ற இருக்கின்றன.

கரண்டலை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமுதாயத்தில் குறிப்பாக முதலாளித்துவ கலாசாரத்திலே சமுதாயம் முழுமையாகும் பொதுவான ஒரு கலாசாரம் இருக்க இயலாது. இது குறித்து ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே வெளிவந்திருக்கின்றது. வெளிவந்திருக்கின்றது. வெளிவந்திருக்கின்றது. வெளிவந்திருக்கின்றது.

'ஒவ்வொரு தேசிய கலாசாரத்திலும், ஜனநாயக சேஷங்களில் கலாசாரக் கூறுகள் முக்கிய நிலையிலேயும் உள்ளன. ஏனெனில் அத்தகைய ஒவ்வொரு தேசிய இனத்திலும் உழைக்கும் கரண்டலுக்கும் பொதுமக்கள் இருக்கின்றனர். அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலைமைகள் தவிர்க்க இயலாதவாறு ஜனநாயக, சோஷலிஸம் ஆகிய தத்துவார்த்தங்கள் தோன்றுவதற்கு ஏதுவாயுமுள்ளன. ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் பூர்வீக கலாசாரமும் அதனோடுசேர்ந்த தான பிற்போக்குத்தன்மை கொண்ட மதக்கு மரபுக் கலாசாரமும் உண்டு. அவை மூலக்ரு நிலையில் அந்நிமேம்பட்ட நிலையில் உள்ளன.'

இந்த மூலாதாரமான வர்க்க அடிப்படையிலேயே கிறிஸ்தவர்களையும் நாம் நோக்கலாம். மேற்கூறிய இரு கூறுகளையும், அதாவது பூர்வீக கலாசாரத்தையும் பரட்டாளிகளை கலாசாரத்தையும் கிறிஸ்தவர்கள் மதிப்பிலும் நாம் தெரிவரய்க் கண்டுக்கொள்ளலாம்.

வேத ஆய்வும் தனித்தியானமும் :

தூய ஆவியானவர்

(முற்பகுதி)

III. திருச்சபையின்

தூய ஆவியானவர்

செயலாற்றுகிறார்

13. 1:3-9;

தூய ஆவியைச் சேர் பெற்று, உலகின் முடிவு மட்டும் தமக்குச் சாட்சியாய் இருப்பாரென்ற உயிர்ப்படைந்த இயேசுபிரான் கூறினார்

14. அப். 2:1-16;

பெருந்தொண்டி நாளில் கூடியவற்றினை விவரிக்க ஆவியானவரால் நிரப்பப்பட்டனர். இதுவே திருச்சபை துவங்கிய நாள்.

15. 4:7-13;

பேதுரு கைரியமாய் இயேசுவினை நற்செய்தியை அறிவிக்க தூய ஆவியானவர் உதவினார்.

16. அப். 9:26-39;

இயேசுவின் சேடர் தமது திருப்பணிக்காகச் செல்வவேண்டிய இடம் யாது என்பதை ஆவியானவர் அடிக்கடி தெரிவித்துக் கொண்டு வந்தார்.

17. கலா. 3:1-9;

மீட்பின் நற்செய்தி அறிவிக்கப்பட்ட இடங்களில் ஆவியானவர் அதிசயங்களை நடப்பித்து வந்தார்.

18. I கொ. 3:10-23;

பவுல் கொரிந்து சபையாரை நோக்கி, ஆவியானவர் தங்கியாசம் செய்யும் ஆவயம் அவர்களே பெண்கள் குறிப்பிட்டார்.

19. I கொ. 12:11-11;

ஆவியானவர் சபையின் உறுப்பினர் ஒவ்வொருவருக்கும் தனிவரங்களைக் கொடுத்து வருகிறார்.

20. அப். 9:22-31;

திருச்சபை பஸ்கிப் பெருகுவனர ஆவியானவர் உதவுகிறார்.

21. வெளி. 22:12-21;

ஆவியானவர், திருச்சபை யாகிய மணவாட்டியும் கிறிஸ்துவன் வருகைக்காக காத்திருக்கின்றனர்.

(வளரும்)

உயர்வர்க்கத்து இத்திலும் கிறிஸ்தவரும் மத அனுஷ்டானங்களால் சேறுபடினும் வர்க்க நலன்களால் உறுமணம்படுகின்றனர். சமூகத்தில் மத குகையகைய தோன்றும்பொழுது வர்க்க அடிப்படையிலே சேர்ந்த செயலாபு கிறுதனா, பாட்டாளிகள் வர்க்கம் அவ்வாறும். ஆனால் இவ்வகை தம்முடைய பிரதானமேவானவரையறிய வளர்ச்சியிலே, கிறிஸ்தவருடைய கலாசாரம் கூழைவாட்டியும் மதக்கு மரபுக் கலாசாரமே ஆகியவற்றைக் கலாசாரமாக அமைந்திருக்கிறது என விவரித்தல் தவறாகாது. அதனால் கிறிஸ்தவர்கள் அதே சந்தர்ப்பங்களிலே ஆளும் வர்க்கத்தின் பக்கத்தில் நிற்பதும் அவதானிக்கக் கூடியவற்றாகும். இதன் தருக்கரீதியான விளைவாகப் பெரும்பாலான மக்களது கலாசாரத்துடன் கிறிஸ்தவ கலாசாரம் முரண்பட்டு நிற்கும் நிலைமை தோன்றுகிறது. அண்மையில் சமூக-வர்க்க முரண்பாடும் கலாசார வடிவத்தைப் பெற்றுக்கொண்டன. பலருக்கு மேலேயுள்ள இம்முரண்பாடு பற்றானவர்களையும் தென்படுத்தி, ஆசனம் அடிப்படையிலே முரண்பாடு நீங்குபொழுது கலாசாரமும் முரண்பாட்டின் மலர்ச்சி பெற்றுத்திகழ வாய்ப்பு ஏற்படும்.

கண்டு உயிர் பிழைக்க வாரிர்!

அலகிலாத ஒளி நிறைந்த அறத்தினுள் அருமைசேர்ந்த அழகிருந்த அமைப்பினுள் விலகிடாத இருளகற்றும் விளக்கினுள் விழிவிளங்கும் இறைமைகாணும் விழிப்பினுள் மலமிலாத மகிமைசேர்ந்த மனம்சியாளை மறைமுழக்கி மறமுடைத்த மதிப்பினுள் குலமிலாத கருணைசெய்யும் குணத்தினுள் குருசினிலே கண்டுபித்தான பிழைக்கவாரிர்!

சத்தனவும் சித்தனவும் சகத்துளார்கள் சரியாகப் பேசமின்பச் சமுத்தரத்தை முத்தனவும் மணியெனவும் முந்தையோர்கள் முறையாகச் சாற்றுகின்ற முத்தரத்தை முத்திநிலைக் கலைகள மூலிவர்க்காம் மூலிகையை முழுப்பொருளை முத்தகத்தை செத்தவருக் குயிருட்டும் சேனமருந்தைச் சிறுவையிலே கண்டுபித்தான பிழைக்கவாரிர்!

ஆதிதளிப் பரம்பொருளை, அநாதிதளில் அவனெய்யத்த தளிநின்ற அதிசயத்தை, சோதிப்பெருகு செம்மணியைச் சுடர்க்கொருந்தை, சுமைநீக்கத் தருகின்ற சுதந்தரத்தை, நித்தினி நெற்செருக்க விழுத்தவர்க்கு நேர்க்கருளை வழித்தந்த நித்தலத்தை, சோதிபெரும் பெட்டகத்தைச் சினமயத்தைச் சிறுவையிலே கண்டுபித்தான பிழைக்கவாரிர்!

செறுபிசாசு சிரமறுத்த சிறப்பினுள், சிறுறுமபு தனைவெறுத்த சினத்தினுள், தறுகனோடு பழமைதன்னை நறுக்கினுள், தரியலர்க்கு மருங்கொடுத்த தருக்கினுள், கறுவுகொண்ட மலவழுக்கைக் கழற்றினுள், கள்ளனுக்கு மனிகொடுத்த களிப்பினுள், குறுகிடாது கருணைசெய்யும் குறிப்பினுள் குருசினிலே கண்டுபித்தான பிழைக்கவாரிர்!

இன்னும் நமக்கு சமயப் பரப்பாளர்கள் தேவையா?

மார்ட்டின் லிள்ட்

ஸ்விடன் நாட்டின் தென்பகுதியில் நான் கிறிவகுய் வாழ்ந்த காலத்தில் என் தாய் திருச்சபையிலிருந்த முதுமை யான ஆபரப பற்றிய அச்சம் எனக்கு இருந்தது. இந்த ஆபர அடிக்கடி இறுமாப்பாய் நடந்து கொண்டு, பிறமக்கள் இவர் முன்பு தன்னியல்பாலே தங்களைத் தாழ்வாக நினைத்துக்கொள்ளும் அளவுக்குத் தன்னியல்பற்றிய ஒரு கையமங்கலம் உடையவராய் இருந்ததினால் எனக்கு அவர் புதுமைமரபே தோன்றினார். நான் ஒரு முறை இதைக் குறித்து என் தந்தையாரை வினாவினேன் பின்வரும் விடை எனக்குக் கிடைத்தது. "இந்த குருவானவர் இந்தியாவில் நீண்ட நாட்களாய் சமயப் பரப்புணி புரிந்து வந்தார். அங்கு அவர் எங்கு சென்றாலும் நான்கு பேர் அவரைப் பலலக்கல சுமந்து சென்றனர். இந்தப் பலலக்கல அமர்ந்தவரோ உயர்ந்த இடத்திலிருந்து அவரோடு மறமவர்களைத் தாழ்வாகப் பார்த்திருக்கக்கூடும்."

அவர் வெவ்நாட்டிலுக்கு செல்லாமலிருந்தாலும் அவர் செய்தது பேரென்று நடந்திருப்பாரா என்பது எனக்குத் தெரியாது. அப்படி நடந்துமிருக்கலாம். பொதுவான முறையில் இந்த நிகழ்ச்சி இன்றையமாதத்தோரேயும். பலவெவ்நாட்டுச் சமயப் பரப்பாளர்கள் ராஜ்யமிலாந்தைடைந்த தந்தைப்பட்ட காரணத்தால் அதே முறையில் தங்களை மறமவர்கள் நடத்த வேண்டும்மென்று எதிர்பார்த்தனர். இது தெற்காட்டுக்கு முன் நிகழ்ந்திருந்தாலும் இன்னும் அப்படிப்பட்டவர்களை நினைவு மனங்கால் உலாது. இன்னும் நமக்கு சமயப் பரப்பாளர்கள் தேவையா? இவர்களின் பணி யின்காலம் முடிவடையவில்லையா. இன்னும் பல நிதர்சனங்கள் நினைவிற்கு வருகின்றன. தங்களுடைய கூத்தையும், தங்கள் பாதுகாப்பையும், தங்களுடைய

வாழ்க்கையையும் ஒப்புடைப்புடன் திவாகம் செய்த சமயப் பரப்பாளர்களையும் இந்த நேரத்தில் நினைவு கூறலாம். தங்களை வாழ்க்கையின் மூலம் ஆன்மீக துறையிலும் செயல் துறையிலும் ஒரு நிலையான மாற்றத்தை மறமவர்களுக்காக அர்ப்பணித்தனர் இன்று அவை சரித்திர நிதர்சனமாக இருப்பினும் அக்காலம் எவ்வளவு உணர்மமானதாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

1. சமயப் பரப்பாளர்கள் எப்படிச் செயல்பட்டனர்?

இயேசு கிறிஸ்துவனுடைய சேடரின் ஆவலும் உலகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டவர்கள் என்பது புதிய ஏற்பாட்டிலிருந்து நாம் புரிந்து கொள்ளும் ஒரு நாகு. (யோ-17:18) எனவே, ஒரு வகையில் எல்லா கிறிஸ்தவர்களும் சமயப் பரப்பாளர்.

தற்குநாட்களையோடு கிறிஸ்தவன் கண்ணாட்சி சாட்சியாக விழிக்காரனாக இருக்கும்படி உலாவால் தெரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. எல்லா கிறிஸ்தவர்களும் சமயப் பரப்பாளர் என்பதால் கிறிஸ்தவ சமயப் பரப்பாளர்களைக் குறித்து நாம் பேசுவதன் பொருள் என்ன?

இன்னொரு இனமான பிரச்சனையை நாம் கண்ணோடும், எல்லா கிறிஸ்தவர்களும் ஆசாரி வப்பணியாளர்கள் என்று புதிய ஏற்பாட்டின் வாயிலாக நாம் அறிவிக்கும். (1பேது 2:9) பொதுவான ஆசாரியத்தனாக இருந்தால் பெற்ற ஒவ்வொரு ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் கொடுக்கப்படவேண்டுக. ஆனால், தனிவரம் ஆசாரியர்களை (குருவானவர்கள்) நாம் உடையவர்களையிருக்கிறோம். இந்த அமைப்புகளை காரணங்கள் யாவை?

இதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமாயின் திருச்சபையின் அமைப்பை நாம் பரக்கவேண்டும். ஆரம்பத்திலிருந்தே கிறிஸ்தவத் திருச்சபையானது திருத்திருக்கவியலையே செயல்பட்டிருக்கின்றது.

[தொடரும்]

SAM JEGASOTHY

We shall miss him

A tribute
by

The Revd. Celestine Fernando

It was my great privilege and joy to have known Sam Jegasothy from the time we were together at the University College—and specially when he used to come to Brodie House where his good friend Kenneth de Lanerolle and I were hostellers together and when Professor J. L. C. Rodrigo was our Warden. From those early days in 1933 we were close friends—serving together in the S. C. M. the Curia Historica, the N. C. C. and in other areas of common concern. I had met him and had fellowship with him, with Miriam, his wife, and Saroja, their daughter in many places as in Singapore, where also he served with distinction in the University.

Born on the 21st July, 1913, the son of Mr. & Mrs. W. T. Jegasothy of Araly, Jaffna, Sam was educated at Royal College, Colombo after which he graduated (B.A. London) at the University College, Colombo in 1934. He then studied for ordination to the Christian Ministry at the United Theological College, Bangalore in 1936 and had a distinguished career there, qualifying for his B. D. degree in 1939. He was ordained in Sri Lanka as a Minister of the Methodist Church and served as Vice-Principal of Central College, Jaffna. He then left the Ministry to join the Department of Prisons as a Superintendent of Prisons in 1946 when he also spent some time at the London Schools of Economics where he followed a Course in Social Studies. On his return to Sri Lanka he helped to start the Department of Probation and Child Care and served as Assistant Commissioner of the Department. Subsequently, he worked at the U. N. ECAFE Centre in Bangkok and next joined the University of Singapore as a Senior Lecturer in the Department of Social Work and Social Administration.

On his retirement, he was called to be General Secretary of the National Christian Council of Sri Lanka for a period of 7 years when he, helped much in promoting a healthy spirit of Ecumenism both on

the Sri Lanka and in a much wider area of influence through the Christian Conference of Asia and the World Council of Churches in which he was Chairman of various departmental bodies. He served also as a Consultant to the government of Sri Lanka on the Rehabilitation of Prisoners and in the organisation of Rehabilitation Camp after the 1971 Insurrection—a most valuable service to the country.

All this time he was an active member of the Methodist Church, as a lay preacher and as a member of the Methodist Conference, besides also being a much sought after lecturer and adviser to many other national organisations and groups.

Sam's forte was his great capacity for friendship with persons of all religions communities and political groups irrespective of nationality or other distinction. He was an able scholar and a zealous administrator and the N. C. C. was quite a dynamic body under him. He never allowed any policy decision to be taken without scholarly and sometimes (to some) disconcerting enquiry into the many implications of what was under discussion which too many who having "zeal without knowledge" tended to overlook because of the many pressures of the moment.

His integrity of spirit which made him bold to speak and act according to his deepest convictions was outstanding and enviable. And he spoke with care, concern and charity never losing the cutting edge of his criticism as he often salted it with much wit and humour. He was a rich blessing to his family and his many friends as a devoted husband and father and a very loyal friend. He will be greatly missed by his wife and his children, by all his family and his many friends across the world. Quiet but genuine and effective Christians like Sam are not easy to find—despite all the ecumenical activities of our day. We thank God for all He did for us through Sam and pray for God's blessings of Peace to his spirit always.

are done by the spirit of God (Matt. 12:28). Further, the New Testament writers testify that the greatest miracle of all that of Jesus' resurrection from the dead, was the work of the spirit. (Rom. 8:11, 1 Pet. 3:18).

If the Spirit has been an active power since the time of creation down to the resurrection of Jesus, in what sense the Holy Spirit can be regarded as a completely new gift? In what sense did Jesus promise the Counselor or Helper, the Holy Spirit, as something new? We may be in a better position to answer this question if we pay some attention to Jesus' teaching on the spirit.

When Jesus spoke of the coming of the Counsellor or Paraclete in Joh 14, 15 and 16 the word *Parakletos* has this meaning: he is one who is "called to our side" in time of trouble, to speak and act on our behalf like an advocate or helper. The Helper is the Spirit of truth and whose work it is to lead the believer to the truths. (Jn. 14:17). The work of the Helper, the Spirit, is to make clear to believers all that Jesus has taught and done. He shall bear witness to me (Jn 15:26). He will teach you everything and make you remember all that I have told you" (Jn. 14:26; 16:14). The work of the spirit is to bring us Christmas into vital touch with Jesus. So that although He is no longer physically present with us we may yet know him and share in the benefits which He has brought by His life, death, and resurrection, through the Spirit *Jesus himself* comes to us, as He said "I will not leave you as orphans" (Jn. 14:18) and that assurance that promise was fulfilled at Pentecost.

The main work of the Spirit whom Jesus sends from the Father is to lead people into truth—that is, God himself—and the Holy Spirit will be the way in which Jesus comes into our lives. It is the Spirit who applies to us all that Jesus is, and all that He had done for us. Therefore the paraclete—Spirit, does not simply represent a shadowy presence of God but He is the living power of Christ himself. It is the Holy Spirit who keeps Him alive in our heart, through whom we know that Christ as our living Saviour. So when Jesus promised to His disciples the Holy Spirit as a new gift, as something they had not known before and could only experience through having known him, it was not the fact that the Holy Spirit was new because He had been in the world from the creation. It was their quality of their experience of Him that would be altogether different. The Spirit is not only given to the disciples as the gift of the crucified and risen Lord but it now represent the very living

Young People's Column

The Guitar

The Guitar is one of the oldest musical instruments. It is a modification of the Greek *Kithara*, the national instrument of ancient Greece.

Its exact history is nebulous. In the early 1700s. *Stradivari* from Italy made guitars as well as his violins.

But it was really two men who made guitar industry what it is today Andres Segovia, a Spaniard and Elvis Presley. Elvis Presley made the guitar a must in young people's lives.

It is said about the guitar that it is the easiest of all instruments to play badly and the most difficult to play well.

Some psychologists say that the guitar is a favourite instrument with shy people because they can hide behind it.

Whatever that may be, it was Andres Segovia the Spaniard who has given the best explanation for the guitar's popularity:—

"The guitar is intensely personal in an impersonal world. There is no obstacle between the instrument and the heart. The guitar is a small gentle voice in a noisy world."

— C. E. R.

presence of Christ himself. Further more, what is new is that the Spirit is given in order to empower us to continue what Jesus began to do—the things which He had spoken of at the beginning of His ministry. That is, The Spirit of the Lord is on us and He has anointed us and appointed us to preach Good News to the poor, he has sent us to proclaim freedom for the prisoners and to bring the recovery of sight for the blind and to free the downtrodden from their oppressors and to say that God is ready to give blessings to all who come to Him.

As we all know, today the forces of death seem overwhelming and threaten the very survival of human beings and of creation itself. Creation is in danger of returning to formless chaos, emptiness and darkness through wars, violence, terrorism and possible militarism and nuclear annihilation.

It is in such a world that we Christians are called to proclaim in word and deed that God in Christ has filled us with strength and courage in the Spirit. So as we make our venture in every place at this Pentecost may we walk in the spirit as we live by the Spirit in unity and loves sharing all which we are and have for the healing of the nations in peace and justice. Let us remember that the spirit calls us to do justice and to love mercy and to walk humbly with God.

The Assurance of Pentecost

(Continued from page 1)

which were to come they saw the visions of the spirit working. [Ezek. 37:1-14; Joel. 2:28; Js. 11:2, 42:1]

In all the Old Testament teaching on the spirit we see clearly that the spirit is "God in action"—the active power of God which enabled individuals to fulfil the will of God. For the spirit signified the presence and power of God that is, to have the spirit

means to have God's very presence (Ps. 51:11).

When we turn to the New Testament we again find ample evidence of the work of the spirit prior to Pentecost. The spirit is here more closely associated with the person and work of Christ. We see the power of the spirit at the time of Jesus' conception His Baptism, and during his active ministry of preaching and healing (Lk. 4:1, 14). Jesus himself bears witness that his miracles, like casting out devils